

9. t. m. trije žendariji prpeljali v Konjice, jeden žendar je šel pred njim, dva pa za njim. Tega ptiča so dolgo lovili. Doma je v Ugovcih, Čadramske župnije in klavl se je največ po Kebeļu, Čadramu, po Prihovi in se bližnjih župnijah, kjer je povsod imel zaveznikov dovolj, kateri so ga skrivali. Ti zavezniki so bolj ubogi ljudje in jim je »šenkaval« denar in se menda prnesel kako pečenko in še kaj več, in to je bilo dovolj tem, da so ga jemali pod streho ter ga skrivali. Tudi je neki zahajal v Konjice, in kjer je pil, dejal je pod čašo podpis: »Tukaj je pil danes Krivec«. Oblačil se je vsak čes drugače, zdaj kot gospod, zdaj kot kmet in spet zdaj kot kak capin, da ga nismo mogli spoznati. Ko so ga v teh krajih žendariji pridno zasledovali, skrival se jim je po lesu; kedar pa je bilo nevarno, šel je na Dunaj ali pa v kako drugo mesto. Njegovih tovarišev so »lepo« število že polovili. Zdaj bo menda mir.« Ljudstvo govori: Ko ga le gosposka ne bi več izpustila na svetlo, ampak da bi ga dala ne v posojilnico, ampak v posilnico, ker je nevaren človeški družbi, posebno nevaren bi bil tistemu črevljarju za življenje, ki ga je izdal. Krivec je tat in ropar, ker je marsikomu že pretil s smrtjo, če mu ni dal denarjev. Tako pripovedujejo, da je storil z nekim Pohorcem, ki je prodal vole. V sobi je terjal od njega in žene denarja in kazal nož, samokres itd. Zdaj, ko so ga dobili, imel je pri sebi dva revolverja in neki samo en novič.

**Iz Slov. goric.** (Marsikaj.) Slušimo, da pojde nekdanj železnica po veselih Slovenskih goricah. Marsikdo se oziroma na obilne stroške pri nas tega boji; vendar ta strah ni opravičen; saj železnica bi Slov. goricam mnogo koristila in delala čast temu krasnemu delu naše slovenske domovine, tudi gledé na mnoge tujce, ki bi semkaj prihajali to in ono kupovat. Ker se bo železnica, mislimo, gotovo gradila, bilo bi vsem možem svetovati, da bodo v tem prevadni; ne odobravam pa mislij g. Koserja pri Sv. Lovrencu, naj bi hlapon dréal od Radinec na Ptuj, to bi pač ne bila ravna črta od Dunaja na Krapino! — G. V. Zorman, zastopnik »Concordije« je postal že tak gospod, da na semnjih kakemu židu pomaga hvaliti — židovsko robo! — K Sv. Benediktu so dobili za župnika preč. g. Franceta Zmazka, dosedaj župnika pri Sv. Urbanu blizu Ptuja. Postenim faranom Sv. Benedikta prav iz srca čestitamo, da dobijo v osebi novega župnika za vse dobro vnetega duhovnika; naj bi prišleca spoštovali in mu delali veselje do smrti! — Nekje v Žrjavcih se nahaja zopet drug zakoten pisac, nekdanji učitelj Vrbanč. Svetoval bi mu, da s svojo zakotno pisarijo ne jezi slovenskih rodoljubov, ker ne najde odmeva pri c. kr. sodniji!

**Iz Ptujskega okraja.** (Zahvala Lurški Mariji.) Jaz Jurij Žiher, posestnik na Mejah, sem bil vsled prehlajenja silno zbolel tako, da sem bil v smrtni nevarnosti. V tem položaju sem sicer rabl različna zdravila, kar pa vse nič ni pomagalo in se je bolezen hujšala vedno bolj, tako, da nisem več imel upanja, da se ozdravim. V tej sili se spomnim na Lurško Marijo v Ptuj pri Sv. Petru in Pavlu. Njej se s srčnim zaupanjem priporočim, naj bi mi ona sprosila od Boga ljubo zdravje, ako je božja volja. Na bolniški postelji sem se njej zaobljubil, da ako bom po njeni priprošnji zopet ozdravel, da brž ko mogoče, bodem šel na Ptuj in bom naročil pred njenim oltarjem sv. mašo darovati v čast Vsemogočnemu in njej, brezmadežni Devici; potem bom pa naznanil pobožnemu občinstvu njeno čudodelno moč in pomoč. Bil sem nslisan. Hvala usmiljenemu Bogu in Lurški Materi božji! V kratkem sem do dobrega ozdravel in sem spolnil svojo obljubo v Ptuj pri Lurški Mariji. Zdaj pa se prosim Vas, g. urednik, da blagovolite te vrstice priobčiti v »Slov. Gospodarju«, da se spolni

moja zaobljuba in da se tudi drugi v enaki sili in potrebi gotovo smejo z zaupanjem zateči k Lurški Mariji v Ptuj pri Sv. Petru in Pavlu.

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

**Dunaj.** Krščanski možje so zahtevali v mestnem zastopu, da se naj pozidajo šolske kapele, kamor bi otroci po nedeljah in praznikih hodili k službi božji; pa judovsko-liberalni večini se ta naprava zdi predraga, ker se prav in samo njej zdi predraga. Za notranje mesto se vedno liberalci ne morejo dobiti naslednika dr. Žaku. Avstrijski škofje se snidejo leto na posvetovanje v začetku aprila na Dunaju.

**Češko.** Nekateri češki veleposestniki delajo na to, naj se ustavovercem od 70 njihovih poslanskih sedežev prepusti 20 v deželnem zboru. Ali je tega kriva koalicija ali pa Mladočeli?

**Stajarsko.** Občni avstrijski katoliški shod bi letos naj bil v Gradcu, ali graški katoličani so pre odklonili to čast in breme. Minister za uk in bogočastje je dal zapreti tehniko, to je veliko šolo za inženirje. Profesori so baje prestrogi, dijaki pa hočejo biti preveliki gospodje. O deželnem zboru poročamo nekoliko na prvi strani.

**Koroško.** Nemško katol. konstitucionalno društvo je priredilo letos že dvojno zborovanje in sicer v Steinfeldu za kmete in v Velikovecu za obrtnike. Naj bi se res nemški katoličani vztrajali in s slovenski v poglaviti rečeh skupno delovali! Dr. Steinwender bo gotovo zopet izvoljen v Beljaku dne 3. marca; bodo že pomagali liberalci, s katerimi on in njegovi pristaši vkup potegujejo, kedar se gre proti kat. cerkvi in Slovanom.

**Kranjsko.** Pretekli ponedeljek je obhajal na Dunaju grof Hohenwart svoj sedemdeseti rojstni dan. Nekateri veljavni možje, med temi 12 volilcev, iz Radovljiskega okraja, katerega on zastopa, poslali so mu poprejšnje dni nezaupnico. Na Dolenjskem je te dni prvokrat slovesno zborovalo »Dolenjsko kat. politično društvo«. Naj vrlo uspeva!

**Predariško.** Deželni poslanci so hoteteli vladi priporočati, naj pri deželnih brambovcih nikdo ne avanzira, kdor se je kedaj bil v dvoboju in naj se gleda na natančno izpolnjevanje verskih dolžnostij; pa naenkrat pride povečje z Dunaja, naj se zborovanje preloži. Poslanci se gotovo s tem ne bodo dali preplašati.

**Bukovina.** Židovski liberalci hočejo, naj se odstrani deželni predsednik baron Krauss in zakaj? Mož je pravičen in na prste gleda različnim sleparjem, zlasti židovskih je tamkaj odveč.

**Hrvaško.** Predsednik jugoslovansko akademije, častni kanonik dr. Rački je 13. t. m. z Zagrebu umrl. Neizbrisljive so njegove zasluge, zapisane v zgodovino hrvaškega naroda. Ves narod hrvaški te dni žaluje in narod slovenski z njim.

**Ogersko.** Takozvani liberalni katoliki so te dni v Budapešti sklicali shod, ki se naj izreče za civilni zakon in sploh za sedanjo Wekerlevo vlado. Pa liberalnih katolikov je prišlo samo tri sto. Kaj se ti proti deželnemu katoliškemu shodu, katerega se je vdeležilo blizu dvajset tisoč katolikov iz vseh delov dežele? V Temešvarskem komitatu mislijo odpustiti 68 učiteljev, ker madjarski ne znajo. Wekerlevi privrženci sovražijo vse, kar je katoliško ali druge narodnosti.

### Vunanje države.

Rim. Sv. Ose bodo šele meseca marcija imeli slovesni konzistorij t. j. zbor kardinalov rimske cerkve in v tem bo avstrijski jezuit o. Steinhuber za kardinala imenovan.

Italija. Krivično blago, posebno sv. cerkvi ugrabljeno, nima teka. Ministerski predsednik Crispi si beli glavo, od kod bi naj dobil denarjev, ko je že vse neznošno obdačeno.

Francosko. Francozi so nekoliko poparjeni vsled trgovske pogodbe med Nemčijo in Rusijo in vsled nesreče v Sudanu, kjer je bil polkovnik Bonnier in več vojakov pobitih pri Timbaktu. Anarhisti, ki so zoper vsak državni red, ne dajo miru. Komaj je padla pod sekuro glava Vaillanta, že je neki Le Breton vrgel bombo v kavarni »Terminus«, ki je hudo ranila 12 oseb. Ko so ga policaji vjeli, klical je: »Živela anarhija! Pošljite me za Vaillantom!«

Nemško. Ako državni poslanci ne bodo hoteli pritrčiti trgovski pogodbi z Rusijo, bode državni zbor razpuščen; pa državni poslanci bode gotovo ustregli cesarjevi želji. Saksonski kralj je nevarno zbolel.

Rusko. Ruski car bo na Francosko poslal mnogo redov ali odlikovanj, gotovo ne iz drugega uzroka, kakor da zahvali francoske veljake, ki so rusko brodovje tako gostoljubno sprejeli.

Bulgariji se ponuja sosedna Rumunija, da naj skl neta vojaško zvezo. Komu naj velja, ali nam Avstrijeem ali Rusiji, to še se zdaj ne vé.

Srbsko. Radikali hudo rujejo zoper sedanjo vlado. Zmagali so skoro pri vseh občinskih volitvah. Govori se, da bo mladi kralj kar mahoma preklical sedanjo ustavo. Ruski politični kongres bi rad odstranili kraljevega očeta, Marja, z Srbije; bržčas bode se pa sam umaknil.

Turško. V Carigradu se je prikazala kolera. Do zdaj je napadla 42 oseb.

Španija. Ministersstvo se bo bržkone moralo prenoviti. Liberalnih ministrov ne bo škoda, ker ničesar ne storé za kmetstvo in delavsko ljudstvo. Kakor je jajce jajcu podobno, tako španski liberalci našim liberalcem.

Brazilijska. Vstaja je že dolgih pet mesecev, ki zabranjuje vsak napredek in vkončuje blagostanje. »Človekoljubni« framasoni so odpodili cesarja Dom Pedra in s tem silni nered privabili. Bog ve, kako se kaj tam našim rojakom godi? V deželi, kjer je punt, tam se poštenim ljudem navadno ne godi dobro. Nikakor ne v Brazilijski!

## Za poduk in kratek čas.

### Mera pravice božje.

Resnična prigodba. Poslovenil O. H. Šalamun.

„Spoštuj očeta in mater,  
da boš dolgo živel, in da ti  
bo dobro na zemlji!“

Bilo je leta 1834, ko sem se v svojih mladih letih, tako piše Kist, v vinogradu pri Offenburgu seznanil s starim, kraljevim možem, s katerim so zelo grdo ravnali njegov sin, njegova snaha in unuki. Povsodi je bil na poti; da se celo radi bi mu stopili pred solnce in mu odtegnili svetlobo, ako bi to utegnili in imeli potrpežljivosti dovolj in ako bi pri tem ne bilo potrebno se na starega moža ozirati. Dobil je slabo hrano, ohlečen je bil v cunje, golazen ga je trpinčila dan in noč, v temnem mokrem kotu je ležal na stro-

hneli slami, nikdar ni smel, še celo v najhujši zimi ne, v toplo izbo priti in tam si svoje odrevenele ude zagreti, nikdar ni prišel k njemu zdravnik v zaduhli temni kot, ko je starec za naduho bolehal in so mu povzročale gnójive noge strašne bolečine.

Pomilovanje in sočutje me je gnalo k temu ubogemu Lazarju. Rad bi mu pomagal, ako bi mi bilo mogoče, piše Kist dalje. Večkrat sem se čudil, da se nikdar ni tožil čez svojo osodo, da je molčal pri vsaki psovki od svojih ljudij in je vedno držal rožni venec v svojih suhih, tresočih se rokah. Zategadelj ga vprašam nekoč, zakaj je tako potrpežljiv in se ne huduje nad svojim sinom, kateri je vendar uzrok njegove strašne bede?

»Moj otrok, pravi starec in globoko vzdihnivši pogleda proti nebu, to je božja kazen! Glej, v tem kotu sem se pregrešil pred 20 leti zoper svojega starega očeta; tukaj je obnemogel, tukaj je umrl brez sv. popotnice in brez vsake človeške tolažbe! Ali se čudiš, zakaj tako potrpežljivo trpim? Trpim to, kar sem si zaslužil, in vsak dan prosim Boga odpuščenja ter prosim za svojega ubogega očeta, kateri je po moji krivdi tako revno in brez zakramentov umrl! Prav tisočkrat sem že ta rožni venec za-nj zmolil upajoč svojo težko krivdo poravnati. To me boli in žalosti, ko vidim v duhu in za gotovo vem, da bede prav tako, kakor jaz, moj sin v malih letih zaničevan, zavržen in zapuščen v tem kotu mogel živeti. Z Bogom se ne smemo norčevati! Spomni se mojih besed!« rekel je rahlo in čuteče in solza se mu vdere po globoki gubi na licu. »Ti si mlad, boš še doživel! Pa ne pregreši se sam nad svojimi stariši!«

Čez 20 let, namreč leta 1854, me pot ravno mimo tiste hiše pelje, pred katero je starec z rožnim vencem tresorok na solnce sedel in kako sem se čudil! Videl sem spet ravno taisto postavo, kakor pred 20 leti — blede, modro, suho, misleč, da vidim duha. Stopil sem bliže k starcu in ga pokličem po krstnem imenu, kateriga nisem do tje še pozabil. Pogleda kvisku in čudeč se na me ozre. »Kako, vprašam začuden, se-li ste vi zdaj živi? Morate že imeti čez 100 let!«

»Gotovo mislite mi, pravi starec, na mojega rajnega očeta, kateri je že pred 19 leti umrl. Imenoval se je ravnatelj, kakor ste prej mene klicali. Da, pred 19 leti je se tukaj sedel kakor jaz zdaj, v bedi, moleč in klical za svojega očeta, kakor to tudi jaz zdaj delam. Bog mu daj ve in mir!«

Tako se je vse izpolnilo, kar je stari tresoroki mož pred 20 leti prerokoval. Tukaj je njegov sin zdaj sedel, in če ni tukaj bil, moral je tam v mrzlem, mokrem in temnem kotu ležati, kjer sta njegov oče in dedec zadnje dneve svojega življenja sklenila. Tam tudi naj on sam umrje, kjer je pustil svojega očeta umreti. Da, pravičene so sodbe božje že na tem svetu! Z Bogom se ne smemo norčevati, kar človek seje, to tudi žanje!

**Smešnica.** Ribič je ptujca v viharju čez vodo prepeljal in čoln je bil večkrat v nevarnosti. Vendar dospeta čez reko. Iz čolna stopivši, reče tujec: »Če bi utonila, z mečem bi vas prebodel.«

## Razne stvari.

(Nova občina.) Deželni zbor je vsprejel predlog dež. odbora, da se občina Slatina razdeli v dve: Kopaljšče Slatina in Okolica Slatine. Uzrok te razdelitve ptiči v sulvereinski soli. Sedanja občina ne mara take sole, nova občina, Kopaljšče Slatina, seže pa brž z obema rokama po njej.